

[Per Federspiel.]

Man siger, at det vil volde vanskeligheder af overenskomstmæssig art. Et enkelt fagforbund, nemlig elektrikerforbundet, har ønsket at afslutte overenskomst. Det voldte ikke nogen som helst vanskeligheder at afslutte en overenskomst på samme måde, som vikarbureauer i en række lande har afsluttet overenskomster med fagforbundene. Det vil altså sige, at de argumenter, der fremføres imod disse vikarbureauer, savner ethvert holdepunkt i virkeligheden, og behovet viser sig som sagt ved, at der er et ønske både fra virksomhedernes side og fra denne tilfældige kreds af mennesker, der i øjeblikket befinder sig imellem to beskæftigelser, venter på at blive indkaldt, eller hvad det nu kan være, de har brug for et sted, hvor de kan henvende sig, som er smidigere, som har mere føling øjeblikkelig med arbejdsgiverne end den almindelige arbejdsformidling. Derfor må jeg beklage, at man skrider til et forbud. Måske vist er der en dispensationsbestemmelse, men en dispensationsbestemmelse, der skal gå igennem tre led: arbejdsdirektoratet, som så sandelig ikke har indlagt sig nogen fortjeneste i denne sag ved sine undersøgelser, og dernæst de to hovedorganisationer.

Når jeg siger dette, er det, fordi det i bemærkningerne til ændringsforslaget nævnes, at man under den forrige behandling af denne sag ville undersøge, om der kunne foreligge et behov for vikarbureauvirksomhed på de forskellige erhvervsområder bortset fra handels- og kontorområdet, og jeg vil gerne her konstatere, at de embedsinstanser, der burde have foretaget denne undersøgelse, ikke mig bekendt har foretaget noget som helst seriøst arbejde for at kortlægge, hvad det egentlig er, det drejer sig om.

Jeg må altså beklage, at dette uliberale ændringsforslag stilles.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Fru Hanne Reintoft har stillet en lang række ændringsforslag til det lovforslag, som vi behandler her i dag. En række af fru Hanne Reintofts ændringsforslag går ud på at ændre bestemmelser, der med baggrund i det såkaldte embedsmandsudvalgs betænkning af december 1969 blev gennemført for et års tid siden. Jeg finder ikke, at udviklingen i det forløbne år giver baggrund for den

vurdering, at de bestemmelser, det drejer sig om — jeg tænker på ændringsforslagene til §§ 52, 53, 60 og 63 — er uhensigtsmæssige, og kan ikke tiltræde ændringsforslagene.

Det af fru Hanne Reintoft stillede ændringsforslag om at lovfæste den private arbejdsanvisning for typografer, bagere og sømænd kan jeg heller ikke tiltræde. Jeg fik umiddelbart fornemmelsen af, at der nu var tale om en indsnævring af fru Hanne Reintofts tidligere krav om, at samtlige arbejdsløshedskasser skulle have adgang til at foretage arbejdsanvisning; her nævnes altså kun tre af dem. Af disse tre har i dag alene sømændenes arbejdsløshedskasse dispensation, og denne dispensation løber indtil videre til udgangen af september måned.

Et sagkyndigt udvalg har til brug for den beslutning, der skal træffes administrativt om, hvorvidt denne arbejdsanvisning kan fortsætte, udarbejdet en betænkning. Denne betænkning er under trykning, og jeg kan sige til hr. Erling Dinesen og hr. Arne Larsen, der har været inde på dette spørgsmål, at betænkningen naturligvis vil blive tilsendt folketinget. Jeg har fået oplyst, at det varer en 14 dages tid, før denne trykkeproces er overstået, og så må vi se, under hvilke former en eventuel drøftelse mellem mig og udvalget kan finde sted.

Fra vist samtlige oppositionspartiets side — hr. Kai Moltke er her jo ikke, så det omfatter ikke ham — er der fremsat en række ændringsforslag om forhøjelse af arbejdsløshedssatserne. Jeg vil da gerne sige sådan ret primitivt, at jeg betragter disse forslag som forskellige grader af overbudspolitik i forhold til de gældende bestemmelser, der for 1 år siden blev gennemført efter en enig indstilling fra et sagkyndigt udvalg, hvori begge arbejdsmarkedets hovedorganisationer og arbejdsløshedskasserne var repræsenteret.

De af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag vedrørende mobilitetsydelse har jeg haft lejlighed til at kommentere dels under første behandling for en måneds tid siden, dels ved besvarelse af de spørgsmål, som folketingsudvalget har sendt til mig. Alene spørgsmålet om et forhøjet tilskud til dobbelt husførelse har jeg vist ikke haft anledning til at kommentere tidligere. Jeg kan ikke anbefale ændringsforslaget. Indtægtsstigningen ved i